

זוכה
פרס
ישראל

הבימה
התיאטרון הלאומי

עשר דקות מהבית

מחזה ישראלי חדש

מאת מאיה ערד

עשר דקות מהבית

מאת מאיה ערד

בימוי: שי פיטובסקי
עיצוב תפאורה: ניב מנור
עיצוב תלבושות: נטשה טוכמן-פוליאק
דרמטורגיה: שחר פנקס
מוסיקה: אלברטו שוורץ
עיצוב וידיאו: נמרוד צין
עיצוב תנועה: מאיה ברינר
עיצוב תאורה: זיו וולושין

הצגה ראשונה: 30 בספטמבר 2015, אולם מסקין
משך הצגה: שעה ועשרים דקות, ללא הפסקה

משתתפים:

יצחק רבין: דב רייזר

מרית, מזכירתו: איילת רובינסון

אימהות שכולות: נעמה ארמון,

יקי בליך, ריזה ישראלי

רב היועצים: נתי רביץ

אסתר וקסמן: רותי לנדאו

יהודה וקסמן: אהרון אלמוג

ג'האד ירמור: הראל מוראד

מנהל הפקה: אבי גז

עוזרת בימאי: רוני טוביאס-גדעון

המחזה

המחזה בוחן את השתלשלות האירועים באחד הצמתים המשמעותיים בדרך השלום של יצחק רבין. שנה לאחר שחתם על השלב הראשון של הסכמי אוסלו, נחטף חייל ישראלי ומוחזק בשטח שנמסר לריבונות פלסטינית. חזון השלום של רבין עומד למבחן והוא ניצב מול דילמה מנהיגותית ואישית אדירה. ברגעים קריטיים אלה, כאשר שעון עצר קוצב את חיי החטוף ואם מתחננת על חיי בנה, מציפים את המנהיג הדגול זיכרונות מן העבר וחזיונות מן העתיד. היסטוריה של מדינה שלמה ושל איש אחד מתקפלת ונפרשת בתקופה של שלושה ימים מורטי עצבים, כשרבין עושה סדרה של החלטות שנויות במחלוקת הלוחצות על כפתורי הרגש הלאומיים עד עצם היום הזה.

תודה מיוחדת:

איתן הבר, דני יתום, שמעון שבס, מרית דנון, רחל רבין יעקב, אריה רוטנברג, דורית בן עמי

עריכת תכניה: רות טון מנדלסון, רמי סמו | צילום בחזרות: ז'ראר אלון

עיצוב גרפי: טלנטלסטודיו | עיצוב פוסטר: CREATIVE • טון •

תודה לחנות החליפות "המקום הנכון" בבני ברק

The Play

The play examines the unfolding of events in one of the most meaningful crossroads of Yitzhak Rabin's road to peace. A year after he signed the first step of the Oslo Accords, an Israeli soldier is kidnapped and held at a territory that was handed over to the Palestinian Authority.

Rabin's vision of peace is being tested, as he faces a profound leadership and personal dilemma. In those critical moments, when a ticking clock determines the fate of the kidnapped soldier and a mother begs for her son's life, the great leader is struck by past memories and visions of the future. The history of one man and an entire country unfolds over three nerve-wracking days, in which Rabin makes a series of controversial decisions that will trigger the nation's sentiments to this very day.

Program Editors: **Ruth Tonn-Mendelson, Rami Semo**
Rehearsal Photos: **Gerard Allon**
Graphic Design: **Nutelstudio** נטל סטודיו

Ten Minutes from Home

By Maya Arad

Directed by - **Shay Pitowski**
Set Design - **Niv Manor**
Costume Design -
Natasha Tuchman-Polyak
Dramaturg - **Shahar Pinkas**
Music - **Alberto Schwartz**
Video - **Nimrod Zin**
Movement - **Maya Brinner**
Lighting - **Ziv Voloshin**

The Cast:
Rabin, Prime Minister of Israel: **Dov Reiser**
Marit, His Secretary: **Ayelet Robinson**
Bereaved Mothers: **Naama Armon,**
Ricki Blich, Razia Israeli
Advisor: **Nathan Ravitz**
Esther Waxman:
Ruthi Landau
Yehuda Waxman:
Aharon Almog
Jihad Yarmur:
Harel Murad

Production Manager: **Avi Gez**
Assistant Director: **Roni Tobias Gideon**

Opening: 30 September, 2015, The Meskin Theatre
Length: 1 hour 20 minutes with no interval

התגייסתי לצבא של שלום והשתחררתי מצבא מלחמה

מאיה ערד

למעבר תיירים הביאה להתקוממות פלסטינית אלימה ולשלושה ימים של לחימה בשטחי יהודה ושומרון, כשטנקים של צה"ל נכנסים לערים פלסטיניות.

התגייסתי לצבא של שלום והשתחררתי מצבא מלחמה.

כשאלן רונן, מנהלו האמנותי של תיאטרון הבימה,

ביקש שאכתוב מחזה

לציון יום השנה ה-20

ל"רצח רבין", תגובתי

המידית הייתה שאין

לי עניין לכתוב על

הרצח עצמו, כי הכול

נאמר ודובר וכבר הפך

לקלישאות. בנוסף

לכך, ההנצחה הא-

פוליטית של רבין כ"ראש

הממשלה שנרצח" ללא

דגש על החזון האדיר

שבגינו נרצח, הטרידה

אותי כל השנים. הלא

תודעתי הפוליטית

החלה להתעצב כשהתגייסתי לחיל המודיעין

ונחשפתי מבפנים למפעל השלום שלו. אני,

מאיה ערד, מספר אישי 4593942, הייתי חיילת

בצבא השלום של רבין. רציתי לכתוב על השלום,

ועל המלחמה על השלום הזה. אבל איך כותבים

שלום? חיפשתי רגע ספציפי במהלך המלחמה על

השלום שבו עמדה כף המאזניים בנקודת האמצע

שלה. הפעם הראשונה שבה עמד השלום למבחן

שתוצאותיו יכלו להכריע את כף מאזניי המלחמה

והשלום.

כשבוע לאחר כישלון פעולת החילוץ של נחשון וקסמן התגייסתי ליחידת המודיעין של פיקוד המרכז, זו שהייתה ממונה על הגזרה בה הוחזק נחשון וקסמן.

בחודשים שלאחר מותם של נחשון וקסמן וניר פורז בפעולת החילוץ היו המושגים "שטח C-A, B" שגורים בשיחות היומיומיות, מלווים בתצלומי אוויר

של גזרת יהודה ושומרון.

אני לא חושבת שהבנו

את המשמעות של כל

זה אז, אך התחושה

הייתה שאנחנו צבא

שמנהל שלום ולא

מלחמה. צבא שנלחם

על השלום שמישהו

למעלה הציב כיעד. זה

היה שלום זהיר, מתוכנן,

ומתועד על כל צעדיו. לא

היה לנו מושג מה אנחנו

עושים. עשינו שלום. ואז

נחתם הסכם השלום עם

ירדן והקמ"ן כינס את כל

החיילים ובישר לנו שהתפקיד שלנו בגזרה הירדנית

עתידי להצטמצם בצורה משמעותית מעכשיו, כי את

המידע שנהגנו לאסוף בעצמנו בדרכים חשאיות,

ימסרו לנו הירדנים בהתנדבות. שלום.

ואז, באמצע כל זה, באמצע השירות שלי בצבא

השלום - רבין נרצח.

אני מדפדפת באלבום התמונות שלי מן השירות:

תמונה שלי מהר הרצל, עומדת בתוך ההמון הנפרד

מרבין. ארבעה עמודי אלבום אחר-כך - תמונה

שלי בתוך נגמ"ש בשיירה שעצרה בפיקוד בדרך

לרמאללה. ספטמבר 96. פתיחת מנהרות הכותל

מאיה ערד בטקס הפרידה מארונו של רבין, נובמבר 1995

באוקטובר 1994, שנה לאחר שעזה הועברה לידי הרשות הפלסטינאית כמקרה מבחן להסכמי השלום, ביום שבו מודלפת הידיעה כי רבין יקבל פרס נובל לשלום – מגיעה ללשכתו קלטת המבשרת על חייל חטוף. השב"כ קובע שהחייל מוחזק בעזה. שעת מבחן הגיעה. הצבא שלנו לא בשטח, ורבין מכריז שהאחריות על נחשון מוטלת על ערפאת, שהתחייב במסגרת ההסכמים לשלוט בטרור בשטחים שבאחריותו. ומה יעשה מנהיג שאך חתם על הסכמי שלום במקרה כזה? רבין עומד בפני דילמה מנהיגותית אדירה! ניהול משא ומתן עם חוטפים כמוהו כהודאה באוזלת היד של ערפאת ועקיפת סמכותו. פלישה צבאית אל תוך השטח משמעה וויתור על תהליך השלום כולו. עיני הקהל נשואות כולן אל החייל החטוף ואל הוריו המיוסרים.

בחרתי לכתוב את המחזה על רגע שבו רבין בוחר שלא לפעול. אבל מה היא אי-פעולה? רגע אנטי דרמטי במהותו, ובוודאי שלא הבחירה הקלה ביותר. היה פשוט יותר לכתוב על רבין הגנרל שהוביל את "מבצע אנטבה" ההרואי ואת מלחמת ששת הימים המיתולוגית. אלה הם סיפורים שכתבים את עצמם. מלחמות מעניינות הרבה יותר משלום. קרבות סוחפים יותר מפשרה, הבלגה, המתנה. בפרשת וקסמן רבין נותן הזדמנות או אולי בוחן את הצד השני; מחכה במשנה זהירות, נושך שפתיים, מקמץ אגרופים. מחכה. זה אתגר לכתוב את זה כפי שזה אתגר לביים את זה, וכפי שזה אתגר לשחק את זה. את ההתמודדות שלי ושל יוצרי ההצגה עם "אי הפעולה", אתם רואים לפניכם.

A woman in a dark blazer and skirt sits on a black chair, her arms crossed and her gaze directed off-camera with a thoughtful expression. In the background, a man in a dark suit stands near a vertical pillar, his back to the camera. The scene is lit with a cool, blue-purple light, creating a contemplative atmosphere.

התרגלתי שי פיטובסקי

התרגלתי. התרגלתי להפחדות, התרגלתי למדים, התרגלתי למבצעים חמים כל קיץ, התרגלתי שאין עם מי ואין על מה, התרגלתי ש"הם" זה "הם" ו"אנחנו" זה "אנחנו", התרגלתי שכל העולם והתרגלתי שימות העולם, התרגלתי לאימהות בוכות ואבות שבורים, התרגלתי לילדים ששואלים "למה?", התרגלתי לגבעות, לתגים ולגינניים, התרגלתי לימי זיכרון, ימי הנצחה, התרגלתי לעבור ערוץ, לעלות על מטוס ולחזור חזרה, התרגלתי לשירים, להצגות, לסרטים, פשוט התרגלתי.

אני מודה לתיאטרון "הבימה" שנתן לי את האפשרות לעבוד על הפרויקט הזה, לשמוע שוב את רבין מדבר, לקרוא את מה שכתב ולהציץ אל ליבו של מנהיג. למשך כמה חודשים התעוררתי מההרגל.

הרגעים היפים של החיים. בית מלא תוכן. עד 120.

אנחנו מאמינים שכל רגע חשוב וזה הזמן לתת לעצמכם את הטוב ביותר שאפשר, לגור בבית מלא תוכן, חברים ועשייה, תרבות ואופי. עד 120. רשת עד 120 מזמינה אתכם לחיות את החיים במלואם. מחכים לכם.

הזמנה לפגישה אישית - *6120

הבית בראשון לציון • הבית בהוד השרון • הבית בתל אביב • www.ad-120.co.il

רשת בתי מגורים
לגיל השלישי

*6120

ציוני דרך בחייו של יצחק רבין

1 במרס 1922 א' באדר תרפ"ב – נולד לרוזה ונחמיה רבין.

1927 תלמיד בבית הספר "בית חינוך לילדי העובדים" בתל אביב (עד 1935).

1935 תלמיד בבית הספר המחוזי בגבעת השלושה (עד 1937).

1937 תלמיד בבית הספר החקלאי "כדורי". לומד להשתמש בנשק.

אמו, רוזה כהן, הולכת לעולמה (12 בנובמבר 1937).

1938 בעקבות סגירת בית הספר עובר לקיבוץ גינוסר ומשתתף שם בשמירה ובמארבים.

1939 מסיים את בית הספר "כדורי" כחניך מצטיין.

1940 מצטרף להכשרה של "הנוער העובד" ברמת יוחנן

1941 מצטרף ל"הגנה" ב - 7 ביוני.

משתתף בפעולת ניתוק חוטי טלפון בלבנון.

קורס מפקדי כיתות ראשון של הפלמ"ח באלונים;

אחרי הקורס מודרך לשדאות ולאקדח במחלקה

הערבית של הפלמ"ח.

1942 קורס מפקדי מחלקות של הפלמ"ח בג'וערה.

1943 מפקד המחלקה המסייעת של פלוגה ו' של הפלמ"ח

1945 סגן מפקד הגדוד הראשון של הפלמ"ח; מפקד קורס

מפקדי כיתות של הפלמ"ח בג'וערה. סגן מפקד הפעולה

לשחרור המעפילים ממחנה המעצר הבריטי

בעתלית באוקטובר;

נפצע בתאונת דרכים בהכנת פעולה נגד הבריטים.

1946 נעצר יחד עם אביו בביתם בתל אביב במהלך

"השבת השחורה" (29 ביוני);

עצור חמישה חודשים במחנה המעצר הבריטי ברפיח;

עם שחרורו מתמנה למפקד הגדוד השני של הפלמ"ח.

1947 קצין המבצעים של הפלמ"ח (מאוקטובר).

1948 מאפריל מפקד מטה "הראל"; מארגן שיירות לירושלים.

משתתף עם כוחותיו במבצע "יוסי" לכיבוש אזורים

בירושלים ובסביבותיה;

מיוני, סגנו של יגאל אלון במטה מבצע "דני" בגזרת לטרון.

מקבל דרגת סגן אלוף.

ב-23 באוגוסט נישא ללאה שלוסברג.

מספטמבר קצין המבצעים של חזית הדרום תחת

פיקודו של יגאל אלון.

משתתף במבצעי "יואב" ו"חורב" לשחרור הנגב והוצאת

הצבא המצרי מגבולות ארץ ישראל.

1949 בינואר-פברואר משתתף בשיחות שביתת

הנשק בין ישראל למצרים ברודוס;

מאוגוסט ממלא מקום אלוף מפקדת הדרום.

מנובמבר מפקד בית הספר למפקדי גדודים (עד 1951)

1950 לידת בתו דליה.

תלמידי כיתה ז' ב"בית חינוך לילדי העובדים" בת"א. יצחק רבין עם כדור

רבין במגרש הכדורגל ביה"ס החקלאי "כדורי". 1940

יצחק ורחל רבין עם נחמיה אביהם. 1934

רבין בפלמ"ח. תחילת שנות ה-40

לאה, יצחק רבין ובתם דליה. צילום: שלום בר טל באדיבות "ידיעות אחרונות"

1951 ראש מחלקת מבצעים באגף המטה הכללי (עד דצמבר 1952).

1953 שנת השתלמות בבית הספר לקציני מטה של הצבא הבריטי בקמברלי.

1954 מינואר ראש אגף ההדרכה במטה הכללי בדרגת אלוף (עד אפריל 1956).

1955 לידת הבן יובל.

1956 מ-20 באפריל אלוף פיקוד הצפון (עד אפריל 1959).

1959 מ-28 באפריל ראש אגף המטה הכללי (אג"ם) (עד 31 בדצמבר 1963).

1961 מ-23 בינואר סגן רמטכ"ל וראש אג"ם (עד 31 בדצמבר 1963).

1964 מינואר רמטכ"ל (עד 31 בדצמבר 1967).

1967 5-10 ביוני רמטכ"ל מלחמת ששת הימים.

1968 מפרברואר שגריר ישראל בארצות הברית (עד מרס 1973).

1974 נבחר לכנסת השמינית ברשימת "המערך" (10 במרס 1973) ומכהן בכנסת עד יום מותו.

שר העבודה בממשלת גולדה מאיר (עד התפטרותה ב-11 באפריל).

ב-22 באפריל נבחר מטעם המערך למועמד המפלגה לראש הממשלה.

מ-3 ביוני ראש ממשלת ישראל (עד 21 ביוני 1977).

1975 בספטמבר - הסכם ביניים בין ישראל למצרים על הסגת כוחות צה"ל משטחים ממזרח לתעלת סואץ והחזרת שדות נפט באבו רודס למצרים, הסכם שהוביל להידוק היחסים הביטחוניים עם ארצות הברית.

1976 ב-3 ביולי מתקבלת בממשלתו החלטה על פעולה צבאית לחילוץ בני ערובה נוסעי מטוס "אייר

פרנס" באוגנדה ("פעולת אנטבה", 4-3 ביולי). **1977** ב-8-7 במרס נפגש לשיחות עם נשיא ארה"ב ג'ימי קארטר.

באפריל מתפטר בעקבות גילוי חשבון דולרים בלתי חוקי של רעייתו בארצות הברית; ב-21 ביוני העביר את ראשות הממשלה למנחם בגין שמפלגתו ("הליכוד") זכתה בבחירות לכנסת (17 במאי).

1984 מ-13 בספטמבר שר הביטחון בממשלת האחדות הלאומית (עד 1990).

1992 מ-12 ביולי ראש הממשלה, לאחר שמפלגת "העבודה" בראשותו זכתה בבחירות (23 ביוני).

1993 ב-13 בספטמבר חותם בבית הלבן עם יושב ראש אש"ף, יאסר ערפאת, על הצהרת עקרונות להסכם עם אש"ף.

1994 ב-4 במאי חותם בקהיר עם יושב ראש אש"ף על "הסכם עזה-יריחו" בדבר הקמת מנהל עצמי פלסטיני בשטחים אלו.

ב-26 באוקטובר חותם עם מלך חוסיין על חוזה שלום עם ממלכת ירדן בטקס בערבה בהשתתפות נשיא ארצות הברית, ביל קלינטון.

ב-10 בדצמבר זוכה עם שמעון פרס ויאסר ערפאת בפרס נובל לשלום.

1995 ב-28 בספטמבר חותם בבית הלבן עם יושב ראש אש"ף על "הסכם אוסלו ב'" שהרחיב את שטחי האוטונומיה הפלסטינית בגדה המערבית.

4 בנובמבר 1995 י"ב בחשוון תשנ"ו, נרצח מיריות מתנקש יהודי בתום עצרת למען השלום בכיכר מלכי ישראל בתל אביב.

מתוך אתר "ארכיון המדינה"

רבין כרמטכ"ל בכותל. צילום: דוד רובינגר באדיבות "ידיעות אחרונות"

בעצרת השלום בכיכר מלכי ישראל. באדיבות "ידיעות אחרונות"

בתפקידו כשגריר ישראל בארה"ב. צילום: ויטו רוט באדיבות "ידיעות אחרונות"

בטקס חתימת חוזה השלום עם ירדן. צילום: אייל פישר באדיבות "ידיעות אחרונות"

“עשר דקות מביתנו”

אסתר ויהודה וקסמן, מתוך עיתונות התקופה:

יום ראשון, ערב

“באותו יום ראשון הייתי בבית. דאגנו לנחשון עוד לפני שידענו שנחטף. הוא היה בחופשה והיה צריך לחזור הביתה לאחר שעבר קורס בצפון. כשלא הגיע בזמן, התחלנו לדאוג. בחצות התקשרנו לקצין העיר. במקביל התקשרנו לחברים, לבתי חולים ולכל מי שחשבנו שיכול לדעת. ידענו שנחשון שלנו הוא ילד אחראי. אבל מקצין העיר אמרו לנו שרק לאחר ארבעים ושמונה שעות הם מתחילים לחפש.”

יום שלישי 13:30

“יומיים אחר כך, ביום שלישי, הגיעו אלינו נציגי התקשורת ובידם קלטת שהתקבלה מהחמאס בעזה. סירבתי להביט בסרט. לא הייתי מסוגל. אשתי, שהיא חזקה ממני, הסתכלה. עד היום לא הסתכלתי. למחרת שלחו קלטת נוספת שבה הראו אותו מתחנן על נפשו וקורא לראש הממשלה, יצחק רבין, לשחרר אסירים תמורתו.”

יום חמישי בלילה

“לא ידענו בשום שלב שהמודיעין שלנו מצא את הבית שבו הוחזק נחשון, לא ידענו שרבין החליט על פעולה צבאית להצלת נחשון – החלטה שחרצה את גורלו ושרבין קיבל עליה אחריות מלאה. לא ידענו שנחשון נמצא בביר נבאללה – עשר דקות מביתנו.”

בין שישי לשבת

“ביום שישי בלילה – לא שמענו רדיו או טלוויזיה בגלל השבת – ישבנו וחיכינו, עינינו צמודות לדלת, מחכים שנחשון ייכנס, ואז נכנס ראש אכ”א, וידענו שהנורא מכל קרה. רק אז נודע לנו על גילוי הבית, על הפעולה הצבאית שתוך כדי התרחשותה נורה נחשון למוות, ושבה נרצח גם סרן ניר פורז. כל השבת ישבנו עם מתנו. קברנו את בננו במוצאי שבת י”א בחשון (שנה בדיוק לפני רצח רבין – גם במוצאי שבת ובאותה שעה שבה הבאנו את בננו למנוחות).”

יושבים בבתי, מציצים למיטות של הילדים...
כמו צופים מן החוף אל ספינה טרופה
מתפללים שהילד יחזור בשלום להוריו
מביטים בספה,

בשטיח

בולון

ומודים לאלוהים שאנחנו כאן, בבית

ועמוק בלב שמחים,

לא, לא בדיוק שמחים, זו תחושה ש -

הקלה, חשים תחושת הקלה ש -

זה לא בני הבכור -

או בני קטן -

אבל בפעם הבאה

זה כן יכול להיות,

הילד שלה,

בשר מבשרה.

(מתוך המחזה)

הודעת מנהל לשכת ראש הממשלה, איתן הבר

"ראש הממשלה ושר הביטחון, יצחק רבין, הטיל הלילה את מלוא האחריות לחייו לביטחוני ולהחזרתו בשלום של החייל רב"ט נחשון וקסמן, על יושב ראש אש"ף יאסר ערפאת, ועל הרשות הפלסטינית. בשיחת טלפון עם יושב ראש אש"ף אמר ראש הממשלה, כי לפגיעה בחייל שנחטף על ידי חמאס ולכל עיכוב בהחזרתו עלולה להיות השפעה קשה ביותר על עתיד יחסייה של מדינת ישראל עם הרשות הפלסטינית והמשך תהליך השלום עם הפלסטינים. ראש הממשלה אמר עוד ליושב ראש אש"ף, אתה והרשות הפלסטינית אחראים לחייו, לביטחוני של החייל ולכך שיוחזר בריא ושלם לישראל. זהו מבחן אמיתי לרשות הפלסטינית ולחלקכם בביצוע ההסכם בינינו."

מתוך תכנית הרדיו "הבוקר הזה", רשת ב', 12.10.1994

”השתיקות הכבודות שאחרי, הדממה שלפני”

מתוך הנאום שנשא יצחק רבין בטקס הענקת פרס נובל לשלום, 10 בדצמבר 1994

לאט מן כיסאותיהם אחרי שנפל הפור, את גבם המתרחק והולך, את טריקת הדלת – ואת הדממה שבתוכה אני נשאר לבד. זה אותו הרגע שבו אתה יודע כי בעקבות ההחלטה שהתקבלה עכשיו ילכו אנשים היום, מחר, אל מותם – גם מבני עמי, גם

מבני עמים אחרים – והם אינם יודעים זאת עדיין. בשעה זו הם עדיין צוחקים ובוכים, רוקמים תכניות, חולמים לאהוב, לבנות בית, ואין הם יודעים שאלה הן שעותיהם האחרונות. על מי מהם נגזר למות? מי לא יחיה מחר בשחרית הבוקר? איזו אמא תבכה מחר – אמא שלנו? אמא שלהם? תמונתו של מי תתפרסם מחר בעיתון במסגרת שחורה? ביתו של מי יכרע מחר מכובדו של האסון? כאיש צבא לשעבר, אזכור תמיד גם את הדממה ברגע

שלפני – כאשר מחוגי השעון רצים קדימה והזמן אוזל, ועוד שעה, ועוד דקה, והתופת תשתולל. במתח הרב לפני שהאצבע תלחץ על ההדק, לפני שפתיל החבלה יבער, יש עוד זמן להרהר לבד: האם היינו מוכרחים לפעול? האם לא הייתה דרך אחרת? האם לא היה מנוס? אלף מחשבות בלב איש. ואז, ניתנת הפקודה והתופת משתוללת.

בגיל שבו תלמידים מנסים לפענח את סודות המתמטיקה ואת מסתרי התנ”ך, בגיל שבו פורחות אהבות ראשונות, בגיל שש-עשרה, נתנו בידי רובה כדי להגן על חיי – ולמרבה הצער גם כדי להרוג בשעת סכנה.

זה לא היה החלום שלי, רציתי להיות מהנדס-מים, למדתי בבית ספר חקלאי. חשבתי שמהנדס-מים זהו מקצוע חשוב במזרח התיכון הצחיח, אני עדיין חושב כך גם היום, נאלצתי להחזיק ברובה. משך עשרות שנים לבשתי מדים, תחת פיקודי, הלכו אל מותם אנשים צעירים שרצו לחיות ולאהוב. תחת פיקודי, הרגו אנשי אויב שנשלחו להרוג אותנו.

גבירותיי, רבותיי, נער הייתי וגם זקנתי. מכל אוצר הזיכרונות שאגרתי בשבעים ושתיים שנות חיי, אזכור עד יום אחרון, בעיקר, את השתיקות הכבודות ברגע שאחרי – ואת הדממה ברגע שלפני. כאיש צבא, כמפקד, הוריתי על עשרות

ומאות פעולות צבאיות, ועם שמחת הניצחון ותוגת השכול אזכור תמיד גם את הרגע שאחרי קבלת ההחלטה לצאת לפעולה, את השתיקה, את חבריי הקצינים הבכירים או את שרי הממשלה הקמים

צילום: דוד חבינגר. באדיבות "ידיעות אחרונות"

מחלימים באחוזת פולג

להחלים באוירה כפרית רגועה, זה בטבע שלנו.

צוות אחוזת פולג מזמין אתכם להחלים לאחר ניתוח או אישפוז באוירה כפרית רגועה ובתנאים מושלמים למנוחה והתאוששות

אחוזת פולג

- לקחת פסק זמן לאחר ניתוח או אישפוז
- לנוח כשהמטפלת נוסעת לחופשה
- מבטחי כל קופות החולים זכאים להשתתפות בהחלמה לאחר ניתוח או אישפוז (על פי תקנון הקופה)

לפרטים נוספים ופגישת היכרות אנא התקשרו:
*3616 • 1-800-33-33-70

קיבוץ תל יצחק

אחוזת רובינשטיין

רשת הדיור המגוון הפרטית המובילה בישראל

a-rubi.co.il

בכל שנה בסתיו כאפיה

מרית דנון

נראה כי כמעט לכל אחד מאתנו יש סתיו אחד מיוחד, או אולי עונה אחרת בשנה, הקשורים לזיכרון של אדם יקר שאינו עוד בין החיים, או לאירוע שחרת קמט של כאב בלב.

נעמי שמר היטיבה לבטא את התחושה הפנימית הזו בשירה "בכל שנה בסתיו גיורא" שכתבה לזכרו של גיורא שוהם שנהרג במלחמת יום הכיפורים במבואות פאיד והוא בן עשרים ואחת.

בתשע עשרה השנים האחרונות, קשור הסתיו שלי תמיד בזיכרון הרצח של יצחק רבין ז"ל. משהו בצינת האוויר הירושלמי של תחילת חודש נובמבר, אור השמש הרך שאיבד את בהק הקיץ, ואפילו צבעי העצים בשלכת, מזכירים לי תמיד את הסתיו הנורא ההוא ואת הימים שקדמו לו.

הקללות הטלפוניות שהגיעו לאוזני בשבתי ליד פתח חדרו בלשכת ראש הממשלה, מעטפות הדואר עם מילות הנאצה ופיסות הרפש, ויותר מכל – הכרזות המצמררות הנושאות את תמונתו של רבין ז"ל לבוש במדי אס.אס או עוטה כאפיה, לעתים מחובק עם ערפאת, לעתים לבד.

ומאז, הפכה הכאפיה לפריט לבוש מבוקש מאד במחוזותינו. לא כאפיה ככיסוי ראש מסורתי ערבי, אלא כסמל וככלי להסתה. פגשתי אותה על לוחות המודעות בירושלים בחודשים שקדמו להתנתקות, על ראשיהם של ראש הממשלה אריאל שרון ז"ל ושל מנהל לשכתו דב וייסגלס.

באותה שנה היא עטפה את ראשו של היועץ המשפטי לממשלה מני מזוז כמחאה על החלטתו לאפשר לערבים לרכוש קרקעות מקק"ל. ואחר-כך, בשנת 2012, נראתה על ראשיהם של שופטי בג"ץ במחאה על הפסיקה בנושא שכונת האולפנה.

ובסתיו השנה, בימים שלפני יום הזיכרון לרצח יצחק רבין ז"ל, מופיעה ברשת תמונה של נשיא המדינה ראובן ריבלין עוטה כאפיה. כבר אין צורך בלוחות מודעות מיושנים השייכים לעולם האתמול, או באיש עם הפח והמברשת המורח בזריזות שכבת דבק נדיבה על המודעה של אמש ומדביק חדשה. אנחנו מצויים עכשיו בעולם חדש של רשתות חברתיות בהן כל פרסום מתפשט כהרף עין, מהר יותר מאש בשדה קוצים ובעקבותיו תגובות מיידיות של גולשים המתבטאים בבוטות.

אני לא יודעת... היו כל-כך הרבה אירועים בשנים האלה... כל-כך הרבה החלטות גורליות... והוא - תמיד מוקף במקורבים ומומחים ויועצים. ולכולם יש דיעות ומפות, ותוכניות, וכולם מדברים ומתריעים ומשערים... אבל החלטה היא שלו, רק שלו. ואצל רבין, כשעמד בפני החלטה גורלית, תמיד הייתה שתיקה... שתיקה ארוכה מאוד!... (מתוך המחזה)

הכינוי "בוגד" שהיה פופולארי כל כך בשנת 1995 חוזר שוב ושוב. אחדים מאתנו אינם יכולים כנראה "לבלוע" את השתתפותו של נשיא המדינה באירוע לציון הטבח בכפר קאסם. קשה כנראה להכיל את דבריו בדבר שוויון זכויות לכל אזרחי המדינה או את הנאום בכנסת בו גינה את האלימות המילולית ברשת. זוהי עילה מיידית לעטות כאפיה על ראשו ולהשתלח מילולית.

בימים שקדמו לסתיו 1995, לא הבנו באמת את גודל הסכנה הטמונה במילים ובתשע עשרה השנים שחלפו אנחנו עורמים תילי תילים של מילים בעצרות זיכרון ובכנסים, בשיעורי דמוקרטיה במאמרים ובספרים. מדברים בלי סוף על הסתה ודמוקרטיה ועל הפקת לקחים. אבל, הבה ונודה באומץ לב - שום דבר לא למדנו מאז, שום לקח אמיתי לא הופק וכנראה שלא באמת הפנמנו את מה שקרה.

בסתיו ההוא, ביום שלמחרת הרצח, נתבקשתי לרוקן את מגירת שולחן העבודה של ראש הממשלה שנרצח. בלבי אני קוראת לה "מגירת חייו": חצי קופסת סיגריות, חצי שפופרת משחת שיניים, חצי קופסת אנטיביוטיקה. פריטים קטנים של חיים שנגדעים באבחה אחת של כדורי מרצח. הזיכרון הקשה הזה אף פעם אינו מרפה ממני ואינו מאפשר לי לשתוק לנוכח תמונה נוספת של אישיות ציבורית בכאפיה. היום אני מבינה היטב כי המילים לא תמיד נותרות אילמות על לוחות המודעות או ברשת. לעתים יש להן מסלול משלהן שעלול להסתיים באלימות הפוגעת לא רק בחייו של אדם, אלא באושיות חייה של מדינה שלמה, בדמותנו ובצלמנו.

הכותבת הייתה מזכירתם של ראשי הממשלה: יצחק שמיר ז"ל, יצחק רבין ז"ל, שמעון פרס, אהוד ברק ואריאל שרון ז"ל

נכתב ליום השנה ה-19 להירצחו של יצחק רבין.

צלמים: שלום בר טל, דוד רובינגר. באדיבות "דיעות אחרונות"

אמי, רוזה כהן / יצחק רבין

אף על פי שלא הייתה מדברת על כך, היה לנו ברור שעבודות הבית לא קסמו לה. לא היו פינוקים בבית. אני זוכר וויכוח עקרוני שנמשך חודשיים אם לקנות מקרר חשמלי או להישאר עם זה של הקרח, אפילו שחשבון חשמל לא שילמנו כי אבא היה פקיד בחברת חשמל. אותו וויכוח היה לגבי קניית רדיו, בסוף הם קנו.

דבר אחד היה עליי, בכל ילדותי, כסיוט. אמא הייתה חולת לב. כשהייתה מקבלת התקף או חשה ברע, ואם הוולריאן לא היה משפיע מיד,

הייתי רץ מרחוב המגיד לרופא, שגר בכלפור פינת אחד העם. הייתי רץ בכל כוחי להזעיקו, בדרך חזרה הייתי אחוז פחד שמא לא התגברה, שמא לא תחיה עד שיגיע הרופא. ההתקפים האלה היו שורים במתחים ובמצבי רוח אצלה ואצל כלנו. היה זה סיוט שרביץ על ילדותי.

בהיותי בן 14 חלתה אמא בסרטן, לא ידעתי את שם המחלה ומשמעותה, החיים בבית היו בצל המחלה. אמא הרבתה לשהות בבתי חולים ובבתי מרפא. בשנה האחרונה לחייה הייתה לי תחושה שהיא הולכת למות. חודשיים לפני מותה עברתי

ללמוד ב"כדורי". היה זה ביום שישי. מכרה מחיפה באה עם מכונית ופנתה למנהל. אחר כך באו אליי ואמרו שאימא חולה מאוד ושעלי לנסוע מיד, לתל אביב. כשהגעתי לבית החולים, לא אמרה דבר, היא הביטה בי וחייכה. היה לי רושם שעשתה מאמץ לחיות עד שאעמוד לידה. היא הביטה, לא אמרה דבר, וחמש דקות לאחר מכן מתה. היה זה ב - 1938. הייתי בן 16.

מבוסס על הכתבות "אמי רוזה כהן" מאת יצחק רבין, מוניטין 1.04.1981 ו"רוזה רוזה" מאת בילי מוסקונה לרמן. "מעריב" 10.04.1987

הורי נישאו ב - 1921 וכעבור שנה נולדתי. כשעברנו להתגורר בתל אביב, המשיכה אמי לעסוק בהנהלת חשבונות ב"בנק הלוואה וחסכון", ובפעילות ב"הגנה". היא עבדה תמיד ואף פעם לא נחשבה עקרת בית. היא הרוויחה היטב, יותר מאבא, אבל אמרה: אסור לעסוק בפעילות ציבורית בשכר. הכל יש לעשות בהתנדבות. אם אתה רוצה, אמרה לי פעם, להיות עצמאי בהשקפותיך, אל תתפרנס מן המנגנון המפלגתי או ההסתדרותי... אחרי העבודה הייתה הולכת ל"פעילות".

וההשלכה על כך בבית הייתה חד משמעית: משטר צבאי פחות או יותר. אחותי רחל ואני היינו מתחלקים ומתחלפים בתפקידים שכללו סידור המיטות, רחיצת הכלים, הכנת ארוחת בוקר. אני זוכר שבעקרונותיה היה אחד לא אהוב עליי: מה שלא אכלתי בארוחת הבוקר, הייתי חייב לאכול בארוחת הערב. אוכל, אמרה אמא, אין זורקים... בצהריים היינו אוכלים - רחל ואני - בבית החינוך. ובשבתות היינו אוכלים כלנו יחד "בחוץ", במסעדה, במטבח הפועלים שהיה אז בנחלת בנימין פינת גרונברג או במסעדה פרטית ברחוב נחמני.

האמת היא שמרבית ימי השבוע, להוציא שישי ושבת, רחל ואני היינו נשארים לבד משש או משבע בערב. והאמת היא שלא כל כך אהבתי זאת. בזמן מאורעות 29 הייתי בן שבע ואחותי בת ארבע. הוריי לא היו בבית, וכך חיינו שבועות בלי לראות את ההורים. לדברים אלמנטריים ולאוכל דאגו לנו השכנים. באותו זמן גם היה קשה לנו להתרחץ, כי בחדר האמבטיה שלנו היה חדר נשק והיינו צריכים לצאת לשטוף עצמנו בברז בחוץ. החוויה העיקרית באותה תקופה, אתה ילד, אתה בבית, ההורים אינם ואתה לא יודע מה קורה.

מתוך ראיון עם יצחק רבין

שודר בתכנית
"בוקר טוב ישראל"
ב"גלי צה"ל",
13.10.94
בשעה 08:09

אורי פז:

נכון לשעה זו, שמונה ועשר דקות, יש משהו, מידע חדש כלשהו לגבי גורלו, מקום הימצאו של החייל נחשון וקסמן. הבוקר אנחנו חכמים יותר?

רוה"מ יצחק רבין:

לצערי הרב, אינני יכול לבוא ולומר שאנחנו במצב שאנחנו רואים אפשרות מידית להביא להחזרתו הביתה. כזכור, עמדת, עמדת הממשלה הייתה חדה וברורה. אנחנו העברנו על פי הסכם הצהרת העקרונות, הסכם קהיר, שטחים מסוימים, את רצועת עזה ואת אזור יריחו, לסמכות הרשות הפלסטינאית ובראשה יושב ראש אש"ף. העברנו את הסמכות הזאת על בסיס הסכם לפיו, הרשות תהיה אחראית לקיום הביטחון, הסדר הציבורי בתחומים שניתנו לפיקוחה. לפיכך, אנו רואים את הרשות הפלסטינאית ואת העומד בראשה, יושב ראש אש"ף-ערפאת, נושאים באחריות לחייו, בטחונו של החייל נחשון וקסמן, ונושאים באחריות להחזירו אלינו, לביתו, למשפחתו, למדינתו בשלום.

מיכל גזית:

אדוני ראש הממשלה, עד כמה גל המעצרים רחב ההיקף, לפחות על פי הדיווחים, שנערך הלילה בעזה סביב אנשי החמאס, עונה על הציפיות שלכם מן המשטרה הפלסטינית?

רוה"מ יצחק רבין:

הציפיה היא לתוצאה אחת: החזרתו של נחשון וקסמן בשלום הביתה. כל היתר יבחן אך ורק על פי התוצאה הזאת, שהיא אחריותה של הרשות הפלסטינאית.

מיכל גזית:

באיזה שלב נמצאים המגעים שלכם עם אנשי הרשות הפלסטינית? אנחנו שומעים על אנשי אש"ף בכירים שבעקיפין תולים את האשמה בחטיפה בישראל, שלא משחררת את האסירים הפלסטינים.

רוה"מ יצחק רבין:

אין קשר בין השניים. אנחנו קבענו במשא ומתן עם הרשות הפלסטינאית על שחרור אסירים, שוחררו למעלה מחמשת אלפים, ישנם כאלה שנאמר מראש שהם בקטגוריות שאותם לא נשחרר, למשל את כל אלה שמעורבים ברצח ישראלים, יהודים, דרוזים, מוסלמים וכיוצא בכך, וכמובן קטגוריות אחרות. כל נושא שחרור אסירים הוא עניין למשא ומתן ולא לניסיונות חטיפה.

אורי פז:

יש חוגים בימין שקוראים להריגתו של השייח' יאסין, אם אכן יפגע נחשון וקסמן.

רוה"מ יצחק רבין:

אנחנו מדינת חוק ואין אפשרות לעשות דברים שנוגדים את החוק הקיים בישראל.

מיכל גזית:

עד כמה יום שישי, שהוא מועד האולטימטום שהציבו אנשי חמאס, הוא תאריך יעד מבחינתנו?

רוה"מ יצחק רבין:

הבעיה היא, אני חוזר ואומר, האחריות לפתרון הבעיה, מאחר שהחייל נחשון וקסמן נמצא ברצועת עזה, היא האחריות של הרשות הפלסטינאית.

מיכל גזית:

יום שישי הוא עדיין תאריך קובע, יום קובע? כלומר מחר.

רוה"מ יצחק רבין:

אני אינני יכול לתת לך תשובה, ההחלטה על מועד זה או אחר היא איננה שלנו ולכן אם יש מועד כזה – זה מחייב את הרשות הפלסטינאית לנקוט בכל הצעדים ש-א', לא יהיה מועד, ודבר שני, להבטיח את בטחוננו, חייו וחזרתו הביתה של נחשון וקסמן.

אורי פז:

מר רבין, מעניינת עמדתך בנושא הנסיעה בטרמפים, כשר ביטחון, כראש הממשלה, אתה תומך בתביעה שמועלת, לאסור, נסיעה גורפת, נסיעה בטרמפים של חיילים. זה יכול להיות יעיל במאבק שלנו נגד הטרור?

רוה"מ יצחק רבין:

אין ספק שהנסיעה בטרמפים הפכה להיות אחד מן האמצעים שאנשי הרצח הפלסטינאים, בראשם החמאס והג'יהאד האסלאמי, מנצלים זאת ונרצחו חיילים בטרמפים. אם אינני טועה, מ- 1973 נרצחו שבע עשרה חיילים על ידי מרצחים פלסטינאים בהיותם בטרמפ ברכב לא מוזהה על ידם, או ברכב שנוסעו הטעו את החייל, אם כאשר לבשו כיפות או כאשר לבשו כיפות ודיברו עברית, או אפילו בלי כיפות ודיברו עברית.

מיכל גזית:

עד כמה הפגישה המשולשת בינך והמלך, שגם שר החוץ השתתף בה, מקרבת אותנו אל חתימת הסכם השלום עם ירדן?

רוה"מ יצחק רבין:

כזכור, אני לפני שבועיים נפגשתי עם המלך בעקבה, ערכנו שם סיכומים, ומאז ישבו באינטנסיביות צוותים ישראלים-ירדנים בעקבה, באילת, ליד

צמח, ועיבדו את כל הסיכומים שהיו אז. גם בפגישה בעקבה המלך ואני קבענו להיפגש שנית תוך עשרה ימים.

מיכל גזית:

סוגיית השליטה על המים ועל הגבולות בדרך לפתרון?

רוה"מ יצחק רבין:

אני מאמין שאנחנו קרובים לאחר הפגישה אתמול יותר מאשר אי פעם לפתרון שתי הבעיות הללו. אני מאמין שהתקדמנו צעד משמעותי לקראת שלום. אני מאוד מקווה שבהמשך לפגישה אתמול ימשיכו הצוותים לסכם ותתקיים עוד פגישה בין המלך לביני, על מנת לסכם את העניין לקראת ניסוחו של חוזה שלום.

אורי פז:

אתה מדבר על התקדמות עם ירדן, אבל הבוקר,

בעוד קצת פחות משעתיים כריסטופר, שבא מאסד וחוזר אליו מיד לאחר מכן. האמריקנים דיווחו על כמה רעיונות חדשים, יצירתיים, ברמה הטקטית, בתחום הסדרי הביטחון, בעיקר הנושא של הפירוז. האם לדעתך יש בהערכה הזו של האמריקנים פתח כלשהו להתקדמות במישור הסורי?

רוה"מ יצחק רבין:

ראה, אני אראה בעוד פחות משעתיים את מזכיר המדינה, שלפי דעתי עושה שליחות בעלת חשיבות ממדרגה ראשונה בכל תהליך השלום, וכמובן במיוחד במאמצים לגשר על הפערים בעמדות, בנושאים המרכזיים שפתרונם יכול להביא לשלום בין סוריה

ובינינו, שבהם הפערים עדיין גדולים. אני חושב שעצם מסעו של המזכיר כריסטופר תורמים. אני גם רוצה להבהיר, שמעתי בכתבה שלכם שמה שקורה בינינו ובין הפלסטינאים עלול להשפיע על ערוצי המשא ומתן לשלום האחרים, אין לכך כל בסיס. אנחנו נמשיך להתקדם עם ירדן ללא קשר עם הסיבון החמור שיש לנו היום עם הרשות הפלסטינאית, וגם עם סוריה ולבנון נמשיך, במידה והתנאים יאפשרו זאת. איננו קושרים את המשא ומתן עם בר-שיח ערבי אחד עם המשך המשא ומתן עם בר-שיח ערביים אחרים.

הנאום אחרון

עצרת השלום, כיכר מלכי ישראל, תל אביב, י"א חשוון, 4 בנובמבר 1995

תרשו לי לומר, שאני גם מתרגש. אני רוצה להודות לכל אחת ואחד מכם, שהתייצב כאן כנגד האלימות ובעד השלום. הממשלה הזו, שיש לי הזכות לעמוד בראשה, יחד עם חברי שמעון פרס, החליטה לתת הזדמנות לשלום, לשלום שיפתור את מרבית בעיות מדינת ישראל.

הייתי איש צבא עשרים ושבע שנים. נלחמתי כל עוד לא היה סיכוי לשלום. אני מאמין שיש סיכוי לשלום, סיכוי גדול וחייבים לנצל אותו למען אלה שעומדים פה, ולמען אלה שאינם עומדים פה, והם רבים בעם.

תמיד האמנתי שמרבית העם רוצה בשלום, מוכן ליטול סיכון לשלום. ואתם כאן, בהתייצבותכם בעצרת הזו, מוכיחים עם רבים אחרים, שלא הגיעו לכאן, שהעם באמת רוצה בשלום ומתנגד לאלימות. אלימות היא כרסום יסוד הדמוקרטיה הישראלית. יש לגנות אותה, להוקיע אותה, לבודד אותה. זו לא דרכה של מדינת ישראל. יש דמוקרטיה, יכולות להיות מחלוקות, אך הכרעה תהיה בבחירות דמוקרטיות, כפי שהיה הדבר ב-1992 ונתנו לנו את המנדט לעשות את מה שאנו עושים ולהמשיך בכך.

אני רוצה לומר, שאני גאה בכך שהופיעו ויזעו כאן נציגי המדינות שאנו חיים איתן בשלום: מצרים, ירדן ומרוקו, שפתחה לנו את הדרך לשלום. אני רוצה להודות מפה לנשיא מצרים, למלך ירדן, למלך מרוקו, שהם מופיעים כאן ומביעים את שותפותם אתנו בצעידה לשלום, אבל מעל לכל – עם ישראל, בשלוש השנים ויותר של קיום הממשלה הזו הוכיח, שניתן להגיע לשלום; שהשלום נותן פתח לכלכלה ולחברה מתקדמת; ששלום הוא באמת לא רק בתפילות. הוא קודם כל בתפילות, אבל הוא שאיפת העם היהודי, שאיפה אמתית לשלום.

יש אויבים לשלום, המנסים לפגוע בנו במטרה לטרפד את השלום. אני רוצה לומר, בלי כחל ושרק: מצאנו שותף לשלום גם בין הפלשתינאים – את אש"ף שהיה אויב והפסיק טרור. בלי שותפים לשלום אין שלום. נתבע ממנו למלא את חלקו בשלום, כשם שאנו נמלא את חלקנו בשלום, כדי לפתור את המרכיב המסובך, הארוך, הטעון רגשות יותר מכל, בכל הסכסוך הערבי הישראלי: הפלשתינאי-ישראלי.

זה כרוך בקשיים, גם במכאובים. אין דרך לישראל בלי מכאובים. עדיפה דרך השלום מאשר דרך המלחמה. אומר לכם את זאת מי שהיה איש צבא ושר ביטחון, ורואה את כאבי המשפחות של חייל צה"ל. למענם, למען בנינו ונכדנו, במקרה שלי, אני רוצה שהממשלה הזאת תמצה כל שמץ, כל אפשרות, לקדם ולהגיע לשלום כולל. גם עם סוריה תהיה אפשרות להגיע לשלום. עצרת זו חייבת לשדר לציבור הישראלי, לציבור היהודי בעולם, לרבים רבים בעולם הערבי ובעולם החיצוני, שעם ישראל רוצה בשלום, תומך בשלום – ועל כך תודה רבה לכם.

OYSTER PERPETUAL DATE

מגון כתרנות | migyan

euro-asia
official representative
— since 1947 —

אז-אסיה יפאניס בלעדיים - שדרות שאול המלך 1 תל אביב 6473301, טל. 03-6857520 - ROLEX SHOW אגן נבירול 36 ת"א, 03-9685222 - ROLEX SHOW ירושלים אלרוב, שדרות ממילא 02-5663432 - ROLEX SHOW אילת, שד' לה-סולנארד מלון חזיאל גרין 08-6337002 - ROLEX SHOW אחוזה 88 רעננה 09-7463046 | www.euro-asia.co.il

מאיה ערד (מחזה)

מצטיינת תואר שני בדרמטורגיה מהאוניברסיטה של אמסטרדם ובעלת תואר ראשון בלימודי תיאטרון מהאוניברסיטה העברית. בשנים האחרונות עבדה כדרמטורגית בתיאטרון ההולנדי ובשיתופי פעולה עם תיאטרונים בצרפת, גרמניה ופורטוגל. בין העבודות עליהן היא חתומה ישנן הצגות זוכות פרסים ויקרתיים המשתתפות בפסטיבלים ברחבי אירופה. בעלת ניסיון עשיר בתיאטרון דוקומנטרי וב-Devised Theatre, כמו גם בעיבוד סרטי קולנוע לבמה. מחזה פרי עטה "The Diamond Stars" זכה במקום הראשון בתחרות המחזאות הבינלאומית של המכון הבינלאומי לתיאטרון של אונסק"ו בשנת 2010. המחזה שנכתב במקור באנגלית תורגם לגרמנית ולנורבגית. המחזה "אלוהים מחכה בתחנה", שכתבה במסגרת הפרויקט הבינלאומי Terrorisms, מוצג בימים אלה בתיאטרון "הבימה" והוזמן להשתתף בפסטיבלים ובתיאטרונים ברחבי אירופה. המחזה תורגם לאנגלית ולגרמנית. זוכת מלגת אמן מצטיין במיוחד מטעם משרד הקליטה (2012) ופרס "הבימה" ע"ש אלה דן (2015).

שי פיטובסקי (בימוי)

מחזאי ובמאי. בוגר ביה"ס לאמנויות הבמה "סמינר הקיבוצים" במסלול בימוי, ביה"ס לכתבת דרמה (יובל המון) וביה"ס לקופירייטינג (תרצה גרנות). מורה למשחק ובימוי. מנהל קבוצת "צעירי הבימה" (2015 - 2008). בין עבודותיו: בת. הבימה: "החוטם" עפ"י גוגול, "מסיייה דה פורטוניאק", "ארץ חדשה" - כתיבה (בשיתוף עם שחר פנקס) ובימוי, "השבועה" - כתיבה ובימוי, "אלוהים מחכה בתחנה", "לא אשנא" עפ"י ספרו של דר' זאלדין אבואלעיש - כתיבה ובימוי. "גרניץ" - כתיבה ובימוי ("סמינר הקיבוצים", ת. יפו). "זה כמו להרוס רק הפוך" - כתיבה ובימוי (פסטיבל עכו 2004, ת. תמונע), זוכת צל"ש. "ביאטריצה" עפ"י נחום גוטמן - כתיבה ובימוי ("סמינר הקיבוצים"). "התקלה" עפ"י דירננט - כתיבה ובימוי, זוכת פרס הפרינג' להצגת השנה 2008 וכן עבור בימוי ועיצוב תלבושות ("סמינר הקיבוצים", צוותא, תמונע). "הרפתקה בקרקס" - עיבוד ובימוי (פסטיבל חיפה להצגות ילדים בשיתוף ת. אורנה פורת) - זוכת פרס התפאורה. "מגירות" (תיאטרון מחול "סמינר הקיבוצים"), "הרפתקאות חמור שכולו תכלת" עפ"י נחום גוטמן - כתיבה ובימוי (ת. חיפה).

ניב מנור (תפאורה)

מעצב תפאורה. בוגר החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בין עבודותיו: "הוא", "אלוהים מחכה בתחנה", "השבועה", "לא אשנא" (ת. הבימה). "הפרדס", "אמא שלו", "אהבה זה לא הכל" (ת. בית ליסין). "בוגד" (ת. באר שבע). "הרפתקאות חמור שכולו תכלת" (ת. חיפה). "חליל הקסם", "סינדרלה" (אופרות לילדים באופרה הישראלית). "נישואי פיגארו" (סימפוניטה באר שבע). "המשתה", "הזמרת הקרחת", "הרמאי" (אופרה קאמרה), "רחמי של טיטוס" (התזמורת הקאמרית הקיבוצית).

נטשה טוכמן-פוליאק (תלבושות)

מעצבת תפאורה ותלבושות. בוגרת תואר שני בעיצוב במה (MFA) בהצטיינות בחוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל אביב (2007). בין עבודותיה: בת. הבימה: "הוא" (תלבושות), "אלוהים מחכה בתחנה" (תלבושות), "המאהב" (תלבושות), "השבועה" (תלבושות), "אדם לא מת סתם" (תלבושות). בת. חיפה: "הרפתקאות חמור שכולו תכלת" (תלבושות). בת. החאן: "תהילה" (תפאורה). באנסמבל הרצליה: "לילה טוב אמא" (תלבושות). באקדמיה למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה: האופרה "דון ג'ובאני" (תפאורה ותלבושות). בב"ס ניסן נתיב, ירושלים: "הנפש הטובה מסצ'ואן" (תפאורה ותלבושות). בפסטיבל תיאטרון קצר (צוותא, 2011): "מעלית, בחלוף שנה, לה בריאות" (תפאורה). באוני' תל אביב: "אהבתה של פדרה" (תפאורה), "הצילו" (תפאורה), "תזוזה" (תלבושות), "מוריס שימל" (תלבושות). זוכת פרס "הבימה" ע"ש אלה דן ז"ל (2014)

שחר פנקס (דרמטורגיה)

מחזאית ודרמטורגית. בוגרת תואר שני בבימוי, הפקולטה לתיאטרון, אוניברסיטת תל אביב. בין עבודותיה כמחזאית: "אדם לא מת סתם" עפ"י סיפורי דבורה בארון (זוכת פרס התיאטרון הישראלי, 2014), "המאהב" עפ"י א.ב. יהושע, "אבא גוריו" עפ"י אונורה דה בלזאק (ת. הבימה). "תזוזה" - כתיבה ובימוי (תיאטרון האוניברסיטה). "איש לכת" - כתיבה ובימוי משותף עם שיר גולדברג ומשה פרלשטיין (פסטיבל עכו). "פרסאוס ומדוזה" (המשכן לאמנויות חיפה). "בשר- גבירותי ורבותי" (אנסמבל הרצליה). אבא שלי לא ציפור" (פסטיבל ישראל). "תהילה" עפ"י ש"י עגנון, "האדרת" עפ"י גוגול (ת. החאן). בין עבודותיה כדרמטורגית: "אם יש גן עדן", "ארץ חדשה" (כתיבה עם שי פיטובסקי, קבוצת "צעירי הבימה"), "השבועה", "שרי המלחמה", "הסוחר מוונציה", לא אשנא" עפ"י ספרו של דר' אילדין אבו אלעייש, "הקמצן" (ת. הבימה), "אורסטס ואלקטרה משפט רצח" (התיאטרון הלאומי קפריסין). "כנרת כנרת" - עיבוד ועריכה (ת. החאן). "פסטיבל צו קריאה" למחזאות מקורית (תיאטרון צוותא). זוכת פרס רוזנבלום לאמנויות הבמה (2014).

אלברטו שוורץ (מוסיקה)

מלחין ויוצר בקולנוע, בטלוויזיה ובתיאטרון. למד מוזיקה באוניברסיטת אורוגוואי. בוגר בית הספר "רימון" במחלקת הלחנה לקולנוע. בין עבודותיו: בת. הבימה: "אלוהים מחכה בתחנה", "השבועה". בת. חיפה: "הרפתקאות חמור שכלו תכלת". בקולנוע ובטלוויזיה: הסרט "הצלמניה", סדרת הטלוויזיה "משפחות" (האחים היימן). שיתוף פעולה עם הרקדן עדו תדמור, כמו גם כן עם להקת המחול Company E בארצות הברית.

נמרוד צין (וידאו)

לידי 1978. יוצר וידאו. בוגר מגמת קולנוע דיגיטלי במכון SAE בפריז, וסטאז' אצל הבמאי פיטר פרידמן. בין עבודותיו בקולנוע: ע. עורך ראשון ב"סיפור על אהבה וחושך" (נטלי פורטמן), מפיק וצלם ב"מה קרה כאן?" (רוב נילסון). בין עבודותיו בתיאטרון: "אלוהים מחכה בתחנה" (ת. הבימה), "רומיאו ויוליה", "חולה אהבה בשיכון ג'" (ת. הקאמרי), "הטייפ האחרון של קראפ" (אנסמבל עיתים), "אום כולת'ום" (ת. יפו), "מקורקעת" (זוכת פרס ההצגה הטובה בתאטרונטו), "על אהבה וחברות" (ת. בית ליסין), "פלאשבק" (קבוצת סקפיו).

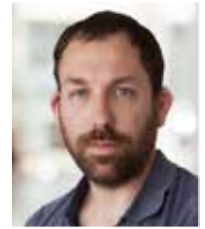
מאיה בריר (תנועה)

למדה פילוסופיה, מדע המדינה ולימודי קולנוע בבי"ס סם שפיגל. הציגה את עבודותיה בפסטיבלים מרכזיים, ביניהם פסטיבל ישראל, פסטיבל אינטימדם, פסטיבל א ז'אנר ופסטיבל הרמת מסך. עוסקת בחקירת שיטות כוריאוגרפיות, מתוך מחשבה על ארכיטקטורה של גוף, חלל ותודעה. מתנסה בעבודות פרפורמנס, בעבודות תלויות מקום, בכוריאוגרפיה לתיאטרון ולידיאו. יצרה כוריאוגרפיה לתיאטרון הבימה, תיאטרון גשר ותיאטרון אורנה פורת. בשנים האחרונות הוזמנה להופיע עם יצירותיה בספרד, איטליה, ארצות הברית, סין, סינגפור, ובגרמניה. זוכת פרס שרת התרבות ליוצרים צעירים בתחום המחול.

זיו וולשיין (תאורה)

בוגר בית הספר לאמנויות הבמה "סמינר הקיבוצים" בתיאטרון. בין עבודותיו: "פשוטה", אלף לילה ויליה", "החוטם", "כוכב איר", "מר פורסוניאק", "פוסט טראומה", "מונוגמיה", "ארץ חדשה", "הסוחר מוונציה", "לא אשנא", "השבועה", "הקמצן", "אלוהים מחכה בתחנה", "חשמלית ושמה תשוקה", "הוא" (ת. הבימה). "אח אח בום טראח", "סיפורי גילגמש" (זוכה פרס התאורה, פסטיבל חיפה 2003, 2009). "אישה בחולות" (זוכה פרס התאורה, "קיפוד הזהב", 2006), "נשים זרות" (זוכה פרס התאורה, "קיפוד הזהב", 2007) (ת. יפו). "הקסם של אורנה" (תיאטרון אורנה פורת, זוכה פרס תאון הצגות הילדים). "ערבה" (ת. נוצר, זוכה פרס התאורה, "קיפוד הזהב", 2012), "האסיר מהקומה ה-14" (ת. הקאמרי ות. באר שבע). "היידו", "הכיתה המעופפת", "מלך היהודים", "המכשפה בבית ממוול" (ת. המדיטסק, זוכה פרס התאורה, פסטיבל חיפה 2012). "מלאכת החיים", "סיפור ישן חדש" (ת. בית ליסין) "משהו למות בשבילו", "בומרנג", "חמור שכלו תכלת" (ת. חיפה). "החיים בשלוש גרסאות", "המחברת הגדולה", "רודף העפיפונים" (ת. גשר). "חבלי משיח", "רק אתמול נולדה", "בין חברים", "רומיאו ויוליה" (ת. באר שבע). באופרה - "דידו ואניס", "הרמאי", "פונדק הרוחות" (אופרה קאמרה).

דב רייזר (רבין)

בוגר "בית צבי" 1971. בין תפקידיו: "הפיזיקאים", "משפט הקופים", "אמיל והבלשים", בהם הופיע ב"הבימה" כילד וכן: "מעגל הגיר הקווקזי", "גן ריקי" (יואב), "הנפש הטובה מסצ'ואן" (ואנג), "גן הדובדבנים" (יאשה), "סוף ההתחלה", "עסק משפחתי" (בנדיקט), "רעל ותחרה" (טדי), "מלך היהודים", "משרתם של שני אדונים" (פנטלון), "הדה גאבלר" (השופט), "הקוקוריקו" (פונטיניאק), "החיייל האמיץ שוויק", "ההולכים בחושך", "קן הקוקיה" (הארדינג), "חבילות מאמריקה" (יואל ברגר), "ללכת עד הסוף" (רודולף), "הנאהבים והנעימים" (אלתר), "בגדי המלך" (אלכסנדר טורנו), "חודש בכפר" (שפיגלסקי), "מבקר המדינה" (צוקר), "מישהו שישמור עליי", "פירורים" (אליקו), "החגיגה" (פול), "דיבוקים", "טיקוצ'ין-בת ים", "לילה במאי", "השוטר אזולאי" (פקד לבקוביץ'), "מונוגמיה", "ביקור הגברת הזקנה" (ראש העיר), "החולה הודי" (אליהו), "אדם לא מת סתם" (ברוך ברג/השופט), "גברתי הגאווה" (קולונל פיקרינג), "אדיפוס - תיאור מקרה" (ריזורוס/שליח), "יהוא" (זיף). בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "הלילה השנים עשר" (סר אנדרו אג'צ'יק), "אנה פרנק" (קראלר), "טומי תם" (המלך). בת. באר שבע: "טרטיף" (טרטיף), "הלילה השנים עשר" (מלוויל), "אופרה בגרוש" (מקי סכינאי), "מסיבת יום הולדת" (סטנלי), "המיזנטרופ" (אלצסט), "צריך פיאט בחיים" (אנטוניו), "המתאבד" (פודסקלינקוב). בת. הקאמרי: "סולומון גריפ" (יהושע), "מהגוני" (ג'ים), "אורזי המזודות" (זיגי), "ייסורי איוב" (מוציא לפועל וליצן פטית), "הוצאה להורג" (צמרמורת פחד). בת. הספרות: "בשפלה" (שחקן), "הנרי ה - 4" (הנרי). בטלוויזיה: "זהו זה!", "סיפורים בראש", "רחוב מומסום", "מוצי'ש", "הכל נשבר במשפחה".

רזיה ישראלי (אם שכולה)

בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. הייתה חברה בקבוצת הפרויקט בהדרכת נולה צ'ילטון. בין תפקידיה: בת. הבימה: "אופרה בגרוש" (פולי), "נשי טרויה" (אנדרומכה), "סנג'ר" (מירה), "האוריסטיאה" (פלוס אתינה), "חיזור גורלי" (ג'ואן), "יהוא" (מעכה). בת. חיפה: "אופניים לשנה" (קבוצת הפרויקט של נולה צ'ילטון), "נעים", "סורגים" (קונטסה), "המלט" (גרטרוד), "צייד המכשפות" (טיטובה), "רומיאו ויוליה" (האומנת), "נשף המסכות", "איפיגניה באאוליס" (קליטמוסרה). בת. הקאמרי: "הזונה בגדולה מבבל" (בגווי), "כולם רוצים לחיות" (ציצי), "חות החיות". בת. בית ליסין: "ערפל". באנסמבל עיתים: "המלך הולך למוות" (מרגריט). בת. החאן: "המרפסת". בת. הסימטה: "על סף פרישה". בצוותא: "לא משלמים יותר". בת. באר שבע: "המלאך הכחול". הצגות יחיד: "כמו זיקית", "הדנטיסט". בקולנוע: "בובה", "רשימות שינדלר", "סיפור שמתחיל בלוויה של נחש", "הגמל המעופף", "למלא את החלל", "אליס", "מתנת האש". בטלוויזיה: "זהו זה!", "מרחב ירקון", "פרנקו וספקטור", "חקירה פנימית", "בית המשאלות", "שטיסל".

נעמה ארמון (אם שכולה)

בוגרת ביה"ס למשחק "סמינר הקיבוצים", 2008. בין תפקידיה: "ביאטריצה" (בעלת הבית), "עניין של גברים" (מרתה). בת. הבימה: "החוטם" (איוון המשרת, פרסקוביה אוסיפובנה - אשת הגלב, פקיד), "מסייה דה פורסוניאק" (נרין המשרתת), "ארץ חדשה" (אמא של נאדק), "ביקור הגברת הזקנה", "איש עומד מאחורי אשה יושבת", "אדם לא מת סתם" (זיווה/מושה/לאה המתווכת), "השבועה" (לילית), "אלוהים מחכה בתחנה", "אבא גרוי" (אנסטאזי/אליז).

ריקי בליך (אם שכולה)

בוגרת ביה"ס למשחק "סמינר הקיבוצים", 2002. בין תפקידיה: בת. הבימה: "האב" (ברטה), "הנאהבים והנעימים" (אסתר'ל), "תשמ"ד" (עלמה), "החגיגה" (מטה), "חתונה מושלמת", "משועת" (טומי), "דור שלישי", "ארוחה עם אידיוט" (מרלן), "מונוגומיה (מיה), "הדה גאבלר" (תיאה), "החייל האמיץ שווייק" (קאטי/אשה הונגריה), "חיזור גורלי" (בת' גאלאגר). בת. הרצליה: "נשות פיקאסו" (מארי-תרז). בצוותא: "סוג'וד" (ריקי), "בא-לגן". בת. הקיבוץ: "אני כריסטיאן פ". בת. חיפה: "תופרים" (אבי). בת. תמונע: "קשר דם" (נערה), חיי נישואים (לוטי), "קאסדה". בקולנוע ובטלוויזיה: "עץ הדומים תפוס", "דמיונות", "הבן שלי", "בכורה", "אסתי המכוערת", "אפידורל", "קצרים", "לא הבטחתי לך", "אחת אפס אפס", "תפרים", "ריח פועלים", "תיקון", "להתבגר" (ערוץ 10). זוכת פרס "מסך הזהב" ופרס האקדמיה לטלוויזיה על תפקיד אסתי בן דוד בסדרה "אסתי המכוערת".

ותי לנדאו

(אסתר וקסמן)

בוגרת "בית צבי", 1985. בין תפקידיה: בת. הבימה: "הבחורים בדלת ממול" (שילה), "בוסתן ספרדי" (לונה), "קן הקוקיה" (האחות פלין), "מניין נשים" (אטה), "הנאהבים והנעימים", "8 נשים", "חתונה מושלמת" (דפני), "אנה קארנינה" (הנסיכה בטסי), "שעה יפה ליוגה" (בלהה), "החותנת" (גילה), "השוטר אזולאי" (בטי), "ביקור הגברת הזקנה" (אשתו של איל), "הדה גאבלר" (דודה יולה), "מירלה אפרת" (חנה דבורה). בפסטיבל עכו: "בצחוק ודמע", "נפט". בת. הספריה: "כאילו בחלום". בת. באר שבע: "המלאך הכחול". בתיאטרון ילדים ולנוער: "פצפונת ואטון", "העד". בקולנוע ובטלוויזיה: הסרט "ולקחת לך אישה", סדרות הטלוויזיה "חלומות נעורים" ו"משפחת עזאני".

אהרון אלמוג (יהודה וקסמן)

בוגר בית הספר הדרמטי שליד תיאטרון הבימה, ומאז גילם תפקידים בתיאטרונים השונים בארץ. היה בין מקימי תיאטרון החאן הירושלמי. בין תפקידיו: בת. הבימה: "מדיאה" (אגאוס), "מדריך למטייל בוורשה", "אנשים קשים", "חבילות מאמריקה", "משפחה", "אנטיגונה", "אלינג" (אלפונס), "אותו הים" (אלבר), "גיבורים" (רנה), "ביקור הגברת הזקנה" (המורה), "הקמצן" (אנסלם/משרת להרפגון), "אדיפוס - תיאור מקרה" (אלקוס/שליח שני). בין ההצגות בהן השתתף בתיאטרונים אחרים: "מנדראגולה", "חמורים", "צ'יפס עם כל דבר", "וויצק", "אורזי המזוודות", "יאקיש ופופצ'ה", "אנשים בלילה", "ילדי קנדי", "חסות", "רוחות", "הנאהבים", "אולם מס' 6", "הכפיל", בטלוויזיה: "ניקוי ראש". בין עבודותיו כבמאי: "הפרדס" (ת. הבימה), "הקן", "רכוש נטוש", "שיץ", "אחרי החגים", "שלוש אחיות", "העלמה ג'ולי" (ת. הקאמרי), "תל אביב - ניו יורק - תל אביב" (ת. החאן הירושלמי), הצגת היחיד "שש שעה רקובה" (ת. בית ליסין). ב - 1987 התמנה למנהל האמנותי של קבוצת התיאטרון בנווה צדק וביים: "האזרח העומד מעל כל חשד", "החייל הטוב שווייק", "נעורי ודה'לה", "הירושה".

איילת רובינסון (מרית)

בוגרת "בית צבי", 2000. שחקנית, זמרת-יוצרת ותסריטאית. בין תפקידיה: בת. הבימה: "פאניקה" (קלאריס), "ערי מדבר אחרות" (ברוק וויאט), "כמעט נורמאלי" (דיאנה), "עת דודים" (איטה), "דור שלישי", "מניין נשים" (שיינה רות), "8 נשים" (סוזון), "הלהקה" (מיקי), "מרי לו" (אלה), "הנאהבים והנעמים", "אכזר ורחום" (קאטי), "ללכת עד הסוף", "חבילות מאמריקה". בת. הספריה: "קברט" (סאלי בולס), "אחים בדם" (גב' ליונס). בת. הקאמרי: "לילה לא שקט". בצוותא: "מלחמה אופרת רוק", "פותרים פה לשפן". בת. תמונע: "ותו לא". בקולנוע: "אילוף הגוררת", "עץ לימון" (שלי), "מופעי החיים של גוטל בוטל". בחג המחזמר: "יריחו" (רחב). בין תפקידיה בטלוויזיה: "החממה" (רוחמה), "משפחת יומולדת" (אמא) "המשרד" (לאה), "עד החתונה" (ציונה), "קאמבק", "לצחוק או למות", "החצויה", "רעש מקומי", "רביעיית רן", "בשורות טובות", "ראש גדול" ועוד. יצרה וכיכבה בסדרת האינטרנט המצליחה "מטומטמות".

נתי רביץ (רב היועצים)

בוגר "בית צבי", 1993. בין תפקידיו: בת. הבימה: "נ.ב. החתול שלך מת" (ויטו אנטונוסי), "קרוב יותר" (דן), "תעלולי סקפן" (סילבסטר), "מותו של סוכן" (הוארד), "חתונה מושלמת" (טום), "החונת" (יוגב), "39 המדרגות" (ריצ'רד הנאיי), "אוגוסט מחוז אוסייג" (צ'רלס הקטן), "לרקוד ולעוף" (יוסי פלדמן), "סיגל" (עמי), "החולה היהודי" (אבשלום), "קוויאר ועדשים", "ארוחה עם אידיוט" (פייר ברושאן), "החייל האמיץ שוויק", "סרן לוקאש", "פאניקה" (רוג'ר). בת. בית ליסי: "ריקוד בשישה שיעורים" (מייקל מונטי), "פילומנה" (ריקרדו דומניקו), "כחול בוער" (צ'ארלי), "ערפל" (אילן ברקוביץ). בת. באר שבע: "פילדלפיה אני בא". בת. הספריה: "טעות ברצח", "לשבור את הצופן", "בתיאטרון הפרטי: "שיער", "בת הים הקטנה", "תיבת נח", "חיכיתי רק לך", "אחים חסרי מנוח". בטלוויזיה: "זהב של שוטים" (צורי), "שערורייה" (שלל דמויות), "כסף קטלני" (שאלו איזנמן), "אנס הבושם" (אלכס), "הלילה ה-12" (ערוץ הילדים), "לחיי האהבה" (יונתן קדמי), "בנות בראון" (רון הראל), "סיפורים אורבניים", "מילואים" (ג'רי), "מיכאלה" (גיא), "כוונות טובות" (יוני), "האמת העיומה" (נדב), "נשות הטייסים" (זהר), "זנזורי" (אשר בוכריס), "אדמה" (אבישי), "בני ערובה" (אביב פלד). בקולנוע: "פעמיים בוסקילה" (אודי), "כבשים" (מייקל), "הפטרוול האחרון", "שישה מיליון רסיסים" (ד"ר רון), "מתנה משמיים" (גורמי), "סוף העולם שמאלה" (המורה אסף), "מלח הארץ" (כרמי), "קמטים חדשים" (דוד), "אביבה אחובתי" (אריה), "עידן אחר" (עידן), "הבוגד הקטן" (פרופי). זוכה פרס השחקן הטוב ביותר במשאל "מסך הזהב" ("פנאי פלוס") בשנים 1997 - 1996.

הראל מוראד (ג'יהאד ירמור)

בוגר ביה"ס למשחק "סמינר הקיבוצים", 2006. בין תפקידיו: בת. הבימה: "החוטם", "מסייה דה פורסוניאק" (ספירגאני), "ארץ חדשה", "קוויאר ועדשים" (ניקולא), "אדם לא מת סתם" (לוי לוי), "בתיא הרחבה", "השבועה", "אלוהים מחכה בתחנה", "חשמלית ושמה תשוקה". בת. חיפה: "עץ אחרון בירושלים". בת. תמונע: "התקלה", "רומיאו ויוליה". בת. אורנה פורת: "הרפתקה בקרקס". בת. צוותא: "המופע המופרע של הראל ורואי". בת. המדיטק: "יותם ויעלי" (עמית). בת. השעה: "פרח לב הזהב". עיבד וביים את ספרו של פול אוסטר: "מר ורטיגו" ב"סמינר הקיבוצים". כתב את ההצגה "המכניקה של הרגש" בתאטרון "צוותא". מורה למשחק בבית הספר "סמינר הקיבוצים".

מועצת הנאמנים של התיאטרון | יו"ר: אדריאן הרשקוביץ
פרופ' מירה זכאי, יוכי דביר, דוד סיני, עמירה דותן
דיקטוריון הבימה | יו"ר: נורית דאבוש
אסתי אפלבוים פולני, אמנון דיק, בן עמי עינב, יוסי שחק, דורלי אלמגור
מנכ"ל: אודליה פרידמן | מנהל אמנותי: אילן רונן | סמנכ"ל: בני צרפתי

במאי בית וחבר הנהלה אמנותית: חנן שניר, משה קפטן
מנהלת מחלקה אמנותית ומלחקה: רות טון-מנדלסון
מנהל כספים: יגאל ספיבק
דוברות ויחסי ציבור: ריאל שמיר בלאט
מנהלת פיתוח עסקי וגיוס משאבים: יונית וייס

שחקני התיאטרון:

אקי אבני, אורי אברהמי, אלינור אהרון, נירית אהרוני-שוויצר, עודד אהרליך, ג'סיקה אזון, טלי אורן, תמר אילנאי, דורון אורן, אושרת אינגרשט, גורל אסכנדר, גיטל אלבחר, נצר אלוני, אביב אלוש, גילה אלמגור, אהרון אלמוג, רחית אפל, נעמה ארמון, דפנה ארמון, אורי בנאי, אורי בדר, עמוס בוארון, רותם בלוטניק, ריקי בליך, עירית בנדק, שמיל בן-ארי, טליה בן-מזי"א, שמחה ברבירו, שלומי ברטנוב, עידו ברטל, שריידי גבארין, דוית גביש, מרים גבריאל, רינת גולדמן, שושנה גורן, גלית גיאת, לאה גלפשטיין, אשוח גספריאן, אילנית גרשון, תומר דהן, גבי אוהד-דוד, יבגניה דודינה, יואב דונט, נתן דטנר, רן דנקר, אורי הוכמן, רוברט הרמן, דור הרר, אמנון וולף, דניאל ורטהיים, גיא זור-ארץ, ניר זליחובסקי, אורן חבוט, ענת חדיד, סיגי חזמה-פריצקר, ענת טוביה, דנה ידילן, לירון יואלי, רזיה ישראל, איציק כהן, יעקב כהן, שמוליק כהן, שמשון כהן, שני כהן, מיכאל כורש, לילך כספי, אדם להב, מוטי לוגסי, לירון לוי, אמיר לוי, אילן ליבוביץ, רותי לנדא, קובי מאור, תות מולאור, הראל מורד, רוי מילר, רינת מטטוב, ראודה מן סוליומן, מאיה מעוז, שפי מרציאנו, ערן חגי נויברג, אלון נימן, לואי נופי, נעמה נחום, אורית נחמיאס, דוריס נמני, דניאל סבג, שהף סגל, עמי סמולרצ'יק, גאסן עבאס, נורמן עיסא, דרוון עמית, רוברט פולק, רובי פורת-שובל, אסנת פינמן, מיקי פלג, אלינור פלסקמן, גיל פרנק, פיני קדרון, אבי קושניר, יותם קושניר, דבורה קידר, רותם קינן, טל קלעי, ליא קניג, סטיאנה קנליס-אוליי, גיל קפטן, רועי קקון, אלכס קרול, נתן רביץ, איר רגב, אילת רבינסון, אורנה רוטברג, שחר רז, דור ריבי, דב ריזר, פולי רשף, יגאל שדה, נגה שחר, ניר שבר, קארין שיפרי, אייל שכטר, הילה שלו, יובל שלומוביץ, תומר שרון, גלי תגר, יפה תוסיה-כהן

השחקנים הוותיקים:

יהודה אפרוני, ישראל בידרמן, שלמה בר שביט, רולף ברין, מרים זוהר, שמואל עצמון, פנינה פרח, דליה פרידלנד, אלכס פלג

מנהלה:

מנהלת לשכת מנכ"ל: עינת שחם-יעקבי
מנהלת כוח-אדם: שוש בן-דוד
פקידת כוח-אדם: שני חנן

אחזקה:

מנהל הבית: חיים אמויאל
חשמלאי הבית: סלומון עובדיה
מרכיזה: טלי דובינסקי, רחית כהן, יעלה סגל
מנהל רכש וסדרנים: יניב איתן
ס. מנהל מחלקת סדרנים: עמית אופנר, יוסי דיל
סדרן אחראי: נתי חכים, בעוז וולנשטיין
מעין גורדון, מיכל רוזמן, קרן שני, טל ייגר, אסי אלגריסי, מיכל רוזנפלד
עוזרת חשב: נגה כהן
אחראית מחלקת כספים: אורית מושקוביץ
מח' כספים: יפה אסרף, תקוה גפני, קרן קוריקוס

הנהלת חשבונות:

מנהלת חשבונות ראשית: שרה שדה
מנהלת מדור שכר: אסתי גולדשטיין

מחלקת שיווק:

מנהל שיווק: יגאל הרטל
מנהלת מכירות הבית: חתונה קיפניס
עוזרת למנהל מחלקת שיווק: ענת נתן
מנהלת מחלקה חינוכית: ניצה שכנר
מנהל מחלקת שיווק מגזר עסקי: איתן אדר

שיווק פרויקטים ומכירה לקבוצות:

עינת גלעד, שיר סיני, ירדן רבינוביץ, שלומית כהן
מנהל מחלקת שירות לקוחות-מנויים: אילן וולנשטיין
מנהלות משמרת: שני לוי, יפעת פרג' חסן
קופאים: שירלי כהן, רחית פרידמן

מחלקת הפקות:

מנהלת מחלקת הפקות: רויטל שקורי
מנהל הצגות: מיכל אייזיק, אבי גז, אשירת טרבלסי, דנה כץ-נעמן, חגית נמחודי, קארין סיגל, נועה ענתות, יעל פורת, דנה פלסר, דקלה פרבר, כנרת צור, דבורי ריס, עדו שנון

מחלקות הבמה:

מנהל מחלקות הבמה: מאיר אלון
מנהל ייצור: איתן סיביליה
עוזר למנהל מח' במה: אורן חדידה
מחלקת במה: שמואל בושארי, גידי בלילתי, יוסי ברכה, משה דוד, טל זוהר, יצחק חיים, ניקי לוי, קונסטנטין מרקובאנו, מיכאל רוקובסקי, יוסף שרייבר, סלימאן שתאט
נגר: חני שלם
מחלקת תאורה: יורק ארוושר, ראובן יצחק, ליאור ליון, אבי פקלר, רונן צור, יוסי רווח, שלומי שטרית, חזי שלמה
עוזר למנהל מחלקת תאורה: איתן ממיה
מנהל מחלקת קול וידאו: אריק אביגדור
סגן מנהל: ליאונד פרל
תפעול קול: לאון פרל, אוהד ורסנו, אשאה דולגוב, מורן דוידיאן, שי רז, דני זודקוביץ, דפנה ביאליטסקו, יהונדב גילת, גדי יער, רומן סורקין, טליק אדיר
מנהלת מחלקת ייצור אבזרים: טלי זליגמן-שטוקהמר
מחלקת אבזרים: יוטלי רוזנפזט
מעצבת ומנהלת מחלקת פיאות: אסנת שגיא

פיאיות: עירית אבידן, אווה אוסנה, ליאת אמיר, עינב וינשטיין-קרן, נדיה סמורגון, קוסטי צ'באנה, לילך שם טוב
מנהלת מתפרקת: ילנה קלריך
תפרקת: ואדים ליון, לודמילה קוזלוב
מנהלת תפעול אבזרים ותלבושות: מינה בן לולו

מחלקת תפעול אבזרים ותלבושות:

עופרה אדרי, נועה אתגר, אלה בקר, נועה בקר, אושרת טרבלסי, אספרת כהן, הילה כהן, יוליה לוי, רחית מאק, ג'טה מילר, לירון מינקין, אביטל פלג, אברהם פפן, רחל צמח, מיכל רואף, לינה שניר

אחראי ארכיון: רמי סמו
ארכיון הבימה פתוח לקהל
א' 10:00-12:00
ג' 14:00-14:00
ה' 14:00-18:00
טלפון: 03-5266720
מייל: archive@habima.org.il

מנהל במה: גידי בליל | סגן מנהל במה: אלי ברניה
מפעיל תאורה: ליאור ליון | מפעיל סאונד: מורן דוידיאן / שי רז
מפעיל וידאו: דני זודקוביץ
מפעילת תלבושות: אביטל פלג | מפעילת אבזרים: מרינה גרשמן
תפעול פאות - נדיה סמורגון / אנה קסטיביץ

להצגת "עשר דקות מהבית"

טלפון: 03-5266666, פקס: 03-5266777, קופה: 03-6295555, אתר אינטרנט: www.habima.org.il
מודעות: מוליס שיווק - 03-5161187 | הבימה, המערכת והמול"ל אינם אחראים על תוכן המודעות ועל סגנון, האחריות על המפרסמים בלבד. ט.ל.ח.

אגודת ידידי הבימה

אגודת ידידי הבימה תומכת בפרוייקטים מיוחדים ושותפה בעשייה התרבותית והחברתית-קהילתית של התיאטרון. אנו, באגודת הידידים של התיאטרון הלאומי, גאים להיות חלק מהווייה שאינה מפסיקה להתחדש, גם בגוף – המשכן המחודש של התיאטרון וגם בנפש – טיפוח ושכלול היצירה והשפה האמנותית. אגודת הידידים של תיאטרון הבימה, שמה לה למטרה לפתח את היצירה התיאטרונת ולאפשר לקהל צעיר, הן במרכז והן בפריפריה, ללמוד ולחוות, באופן בלתי אמצעי, את קסמה של אמנות התיאטרון. אגודת הידידים מכירה גם בחשיבות הדיאלוג עם מדינות שונות בעולם ועל כן מסייעת לתיאטרון, כחבר בארגון תיאטרוני אירופה המכובד, ה-UTE, בנסיעותיו לחו"ל ובחשיפת היצירה הישראלית בתיאטרונים רבים בעולם ופיתוח הדיאלוג עם יוצרים ואנשי תיאטרון ממדינות שונות.

יו"ר אגודת ידידי התיאטרון הלאומי הבימה: עו"ד, ציפי רובין

חברי הנהלה:

ארליך גל, הראל אורה, חיימוביץ רונת
לנדאו ליאורה, סביר רינת, רביד נאווה
רוזנברג ריקי – מזברית כבוד, חפץ סיגלייה
מייסדת ונשיאת כבוד: גולדנברג אורה
מזכ"ל: כהן פולין

ידידים הבימה

<p>קורט אורי ועפרה קוריציני נירה קז נילי ישראל קפולן שרה קצין יהודית קרן מיקה רוני קריב נילי רב חן רפי רב-הון יעל רבינוביץ רונת רביד נאווה ואברהם רהב רני והילה רובין ציפי ופנחס רובינשטיין מיכל ומאיר שמגר רוזנברג ריקי רוטר גבריאל ואסתר רז אייל וריקי ריס איטה רפפורט עירית שגיאל לזיקה עמי וטדי שוסטר דליה שטראוס בן דרור רעיה שלזינגר שמואל שפיגלר רותי שקד שושנה וישעיהו שקד חיה רות לבהר שרון שריזלי דניאלה ודני שרף רותי ואהרון תאומים מושיק ועירית תשובה יצחק וחיה</p>	<p>כהן פניו ופנינית כרמל שוש לוי גיטה ליאון אמנון ומלכה ליבאי דוד לנדאו מרינה ואילן בן זאב לנדאו ליאורה ואלי לנדסברג ברונו לנדסברג דיתי ואלכס לסט רותי וגבי מאור גליה ויהושע מטלון מוריאל וענת מיתר עפרה ואלי אפשטיין מלמד אלדד ודליה נאמן אייבי ודליה נמרודי עופר ורוית נתנאל ענגי ועוזי סביר רינת סגול טובה וסמי פרופ' סוארי יצחק ועדיה סטיבה אורה ואיתן סמית רלי סלע יהודית סדן שמחה עזריאלנט איה פדרמן ליאורה ומיכאל פישמן טובה ואליעזר פלדמן איה וזאב פלידבראום מייק פרופר אתי וגד פרופ' פרשקר יוסף ודליה קונדה אפרים וציפי</p>	<p>גבאי נרדה ועזרא גוטסמן רותי ויואב גולדנברג אורה גור אלן גורביץ מוניק גורביץ אריאלה וגרשון גיר מיכה ושרה גלר אתי ואהוד גרינברג פית ודר' בני ארד גרנות נעמי ויוסי דואק אבלין דנקנר אורלי ונוחי החברה לישראל הלוקו דליה הירש תמי הכהן יעקב וציפי דר' אביקם ואורה הראל וילנר חגית זמיר רינה ויצחק זיו צבי וג'וספין זרניצקי אורה ויוסי חיימוביץ רונת חכמי קנפר ניצה חכמי יוסף דוד חנן אריה ופסיה חניק עירונה טייק יהודית ודר' הנרי טלר גדען ים שחור נעמי ומנחם ינאי שרלמה ואהובה יפו עליזה כהן אלי ואיילה</p>	<p>אבידן בריר ברוריה ודר' אברהם בריר אדלר רונת וראובן אהובי יגאל אור מיכאלה ותיאודור אחיטוב אורינבסקי ארזה אפרת צבי ודרורה אונגר יעל ורמי איזקסון אירית אילין שרה אלאלוף שרה אלאלוף אילנה וג'קי אלון אידה ושמעון אלחנני איטה אלקו עידית אלחאי רונת אפרתי אורית ודוד אקרשטיין סטפני וגיורא ארליך גל ומישל ארליך מירה וגיורא ארקין דוריס ומורי בארינבוים צביקה ונטלי בלנש קיי בלומנטל נעמי בנק לאומי בנק הפועלים בהר יוסי ועירית בר ריבה וצבי בר שלמה ברק אהרון ואליקה ברטפלד אסי ברניצקי קוני ודן גבריאל עדנה וארנן</p>
---	--	---	--

כ"י של ג'אטרון, ו"ל הבימה!

ההצלחות הממשיכות

הקמצן

מאת מולייר
נוסח עברי: אלי ביזאוי
בימוי: אילן רונן

אדיפוס

מאת סופוקלס
נוסח הצגה ובימוי: חנן שניר

גברתי הנאוה

מחזה ופזמונים אלן ג'יי לרנר
בימוי: משה קפטן

חשמלית ושמה תשוקה

מאת טנסי ויליאמס
נוסח עברי: רבקה משולח
בימוי: אילן רונן

חיזור גורלי

מאת ג'יימס דירדן
בימוי: משה קפטן

הסוחר מוונציה

מאת ויליאם שייקספיר
בימוי: אילן רונן

פאניקה

מאת רובין האודן
בימוי: אלון אופיר

פתאום הגיע סתי

מאת אריק קובל
בימוי: איציק ויינגרטן

הכיתה שלנו

מאת טדיאוש סלובודז'אנק
בימוי: חנן שניר
בשיתוף התיאטרון הקאמרי

המאהב

מאת א.ב. יהושע
עיבוד: שחר פנקס | בימוי: שיר גולדברג

בוסתן ספרדי

מאת יצחק נבון | בימוי: צדי צרפתי

אבא גוריו

עפ"י אונורה דה בלזאק
מאת שחר פנקס
בימוי: שיר גולדברג

משהו טוב

מאת איליין מרפי
בימוי: רועי הורוביץ

אלוהים מחכה בתחנה

מאת מאיה ערד
בימוי: שי פיטובסקי

השבועה

מאת רבי אברהם בן מימון
עיבוד ובימוי: שי פיטובסקי

ארץ חדשה

מאת שי פיטובסקי ושחר פנקס
בימוי: שי פיטובסקי

רפרטואר הבימה

אווטה המחזמר

מאת טים רייס ואנדרו לויד וובר
בימוי: משה קפטן

הבן הטוב

מאת שי גולדן
בימוי: איציק ויינגרטן

יהוא

מאת גלעד עברון | בימוי: אילן רונן

נעצר בחצות

מאת מארק הייגרסט
בימוי: משה קפטן

משפחה עליזה

מאת רון קלארק וסם בובריק
בימוי: נתן דטנר

עשר דקות מהבית

מאת מאיה ערד
בימוי: שי פיטובסקי

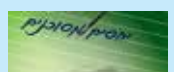
ז'קו

מאת אילן חצור | בימוי: איציק ויינגרטן

יחסים מסוכנים

מאת כריסטופר המפטון
בימוי: אילן רונן

אשה בורחת מבשורה

עפ"י ספרו של דויד גרוסמן
מאת חנן שניר ובימוי

סיפור פשוט

עפ"י ספרו של ש"י עגנון
מאת שחר פנקס
בימוי: שיר גולדברג

1984

עפ"י ספרו של ג'ורג' אורוול
מאת רוברט אייק ודאנקן מקמילן
בימוי: עירד רובינשטיין

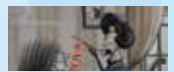
לבד בברלין

עפ"י ספרו של האנס פאלדה
מאת שחר פנקס | בימוי: אילן רונן

מרציפנים

מאת מאיה הפנר
בתפקיד הראשי: ליא קניג

פליישר

מאת יגאל אבן-אור
בימוי: איציק ויינגרטן

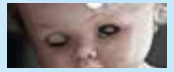
המאהבת ה-9

מאת יהושע סובול
בימוי: משה קפטן

הילד חולם

מאת חנוך לוין
בימוי: עמרי ניצן

עקומים

מאת מרטין שרמן
בימוי: משה קפטן

אין לך Cal?
חבל...

מה שטוב בקיבוץ

ללקוחות Cal מגיע רק טוב

חדש!

תשלום והטבות במסעדות ישירות מהנייד
■ חיפוש מסעדות ■ הזמנת מקום ■ ניווט ■ הטבות קבועות ומשתנות

הורידו עכשיו את אפליקציית ארנק Cal4U

כל מה שטוב בשבילי, עכשיו גם בנייד

פירוט עסקות
וחיובים

ניהול
המסמכים
שלי

לקיחת הלואה

מומלץ

הטבות בארץ
ובח"ל

חדש

תשלום והטבות
במסעדות

חפשו אותנו ב-

בכפוף לתקנון Cal4U

The All New

TUCSON

— A class of its own —

ליקון, עמית סטולוב

142,900 ₪ החל מ-
דגם אוטומטי

מערכת CONNECTED CAR (אופציה)

חלל פנימי מאובזר

גג שמש פנורמי*

יונדאי טוסון החדש הוא SUV ברמה אחרת. החל מהחיצוניות הקשוחה אך אלגנטית ומרהיבה, דרך האבזור העשיר והמפנק, אמצעי הבטיחות החדשנים, ועד לטכנולוגיה המתקדמת הכוללת מערכת CONNECTED CAR בלעדית עם חיבור אינטרנטי מבוטס אנדרואיד (אופציה). הטוסון החדש מגיע עם גג שמש פנורמי* ומספק לכל נהג חוויה מרגשת ויוצאת דופן. **בואו לפגוש אותו בכל אולמות התצוגה.**

*5606

 *בחלק מהדגמים. התמונות להמחשה בלבד. טל.

דרגת זיהום אוויר מרכב מנועי**
 זיהום מינבי 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 זיהום מעררי
 * נתוני היצרן, עפ"י בדיקת מעבדה. תקן EC715/2007
 **הדרגה מחושבת לפי תקנות אוויר נקי (גילוי נתוני זיהום אוויר מרכב מנועי בפרסומת), התשס"ט 2009

דרגת זיהום אוויר	צריכת דלק ממוצעת בליטרים ל-100 ק"מ*	עירוני	עירוני	דגם
12	6.0	בינעירוני	9.8	טוסון 4x2 אוט' 1.6 ל' בניזן
13	6.1	בינעירוני	10.9	טוסון 4x2 אוט' 2.0 ל' בניזן